

A Ket. Szakértői Bizottságának szakmai véleményét tartalmazó

11. számú módszertani állásfoglalás

a Ket. 131. §-a (3) bekezdésének értelmezéséről

Kérdésként vetődött fel, hogy mely esetekben lehet szükség arra, hogy törvény vagy kormányrendelet lehetőséget biztosítson az elsőfokon eljáró hatóság bevonására a végrehajtás fogantatásába.

A törvény érintett rendelkezésének helyes értelmezése a 131. § (1) bekezdésének ismeretében lehetséges. A 2008. január 1-jén hatályba lépő rendelkezés szerint a végrehajtást – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a közigazgatási hivatal vezetőjének irányítása alatt működő önálló feladatkörű közigazgatási végrehajtó szolgálat fogantatosítja. A fenti időponttól tehát a közigazgatási végrehajtás fogantatosításának *általános hatáskörű szerve* a végrehajtó szolgálat lesz. E fő szabály alól enged eltérést a törvény két irányban. Egyfelől a (2) bekezdés lehetővé teszi, hogy a helyi önkormányzati feladatok ellátásához kapcsolódó önkormányzati hatósági ügyekben hozott döntés végrehajtásáról az önkormányzatok hatósági társulás keretében vagy önálló bírósági végrehajtóval kötött szerződés útján gondoskodjanak. A (3) bekezdésben foglalt rendelkezés pedig módot ad arra, hogy törvényi vagy kormányrendeleti szintű hatásköri szabály a végrehajtás fogantatosítására az elsőfokon eljáró hatóságot jelölje ki, továbbá lehetőséget teremt az elsőfokon eljáró (a végrehajtást elrendelő) hatóság szakmai közreműködésére a végrehajtó szolgálat hatáskörébe tartozó eljárásban.

A 131. § (1) és (3) bekezdésének összefüggése tehát egyértelművé teszi, hogy a 131. § (3) bekezdésének második fordulatában az elsőfokon eljáró hatóság és – a működését 2008. január 1-je után megkezdő – általános hatáskörű végrehajtó szolgálat viszonyáról van szó.

Ilyen hatásköri szabály megalkotása abban az esetben indokolt, ha a végrehajtás fogantatosítása vagy annak ellenőrzése speciális (pl. orvosi, mérnöki, stb.) szakismeretet, illetve különleges – többnyire nagy költségigénnyel járó felkészültséget (technikai eszközöket, műszereket, laboratóriumi kapacitást stb.) igényel, és az elsőfokú hatóság alapfeladatai ellátásához ezekkel a feltételekkel már rendelkezik. Erre döntően a meghatározott cselekmény végrehajtása körében merülhet fel igény. Az indokoltság megállapítása a jogalkotó mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés.